

РЕШЕНИЕ

№ 38964

гр. София, 24.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8696** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“, подадена чрез юрисконсулт Д. Д., срещу Решение № 2387 от 30.06.2025 г. по АНД № 4518/2025 г. на Софийския районен съд, 22-ри състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] на АПИ. С електронния фиш на „СЕЙКОВ“ ЕООД, на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв. за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени съображения за неправилност на обжалвания съдебен акт. Касаторът счита и излага подробни доводи, че неправилно районният съд е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на електронния фиш. В проведеното по делото заседание касаторът Агенция "Пътна инфраструктура" не се представява.

Ответникът - „СЕЙКОВ“ ЕООД е депозирал чрез адв. Р. Р. писмени бележки, в която изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София – град в настоящия касационен състав, като взе предвид наведените

касационни основания, извърши проверка на обжалваното съдебно решение съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, прие следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, а по същество е неоснователна.

С процесния електронен фиш „СЕЙКОВ“ ЕООД е санкционирано за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП – за това, че на 03.12.2022 г. в 00.51 ч. за ППС – влекач „Д. ХФ 460 ФТ“, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима маса 44000, брой оси – 2, в състав с ремарке с общ брой оси - 5, с обща технически допустима маса 44000, екологична категория ЕВРО 6А, движещо се в [община] по път А-3 км 8+226 с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, което е установено с устройство № 20422, представляващо елемент от ЕССПП, ситуиран на път А-3 км 8+226, като има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.

За да отмени електронния фиш, районният съд е приел, че са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаване на процесния електронен фиш, тъй като към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш единствено за нарушения на чл.179, ал. 3 от ЗДвП, не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен.

Настоящият съдебен състав не споделя извода на СРС, че е допуснато съществено процесуално нарушение поради това, че не е спазен общия ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност със съставяне на АУАН и издаване на наказателно постановление. Въпреки че подходът на законодателя в случая не съответства на изискванията на законодателната техника и на разпоредбите на ЗНА, тълкуването на разпоредбите на чл.167а, ал.2, т.8, чл.167а, ал.4, изр. първо и чл.189ж, ал.7 от ЗДвП не оставя за настоящия касационен състав съмнение, че законодателят е целял и макар по един непрецизен начин е регламентирал възможността за ангажиране на административнонаказателна отговорност на правните субекти за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП чрез издаване на електронни фишове.

В процесния електронен фиш обаче е допуснато друго съществено нарушение, засягащо правото на защита на санкционираното дружество. В електронния фиш е посочено, че частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗДвП и че „за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.“ Никъде обаче във фиша не е посочено нито каква е категорията, която е заплатена, нито каква е категорията, за която се дължи друга такса, съответно каква е платената, нито дължимата пътна такса. Съгласно чл. 189ж, ал.1 от ЗДвП в приложимата редакция електронният фиш следва да съдържа описание на нарушението, което несъмнено предполага описание на всички елементи от състава на нарушението – в настоящия случай това не е сторено, с което е накърнено правото на защита на санкционираното лице и това е довело до незаконосъобразност на електронния фиш.

Отделно от горното, незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност с налагане на имуществена санкция в абсолютен размер. Съгласно решение на Съда на ЕС от 21.11.2024 г. по дело C-61/ 2023 г., член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на

правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Предвид изложеното, решението на СРС е правилно по резултата си и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника по касация за присъждане на разноски за касационното производство, възлизащи на 600 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в и чл.63д от ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2387 от 30.06.2025 г. по АНД № 4518/2025 г. на Софийски районен съд, 22-ри състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „СЕЙКОВ“ ЕООД сума в размер на 600 лева за разноски за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: